

ТРЕТА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 90/232/ЕИО
от 14 май 1990 година

**относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани със
застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни
средства (МПС)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за образуване на Европейската икономическа общност и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че чрез Директива 72/166/ЕИО⁴, последно изменена и допълнена с Директива 84/5/ЕИО⁵, Съветът прие разпоредби за сближаването на законодателствата на държавите-членки, отнасящи се до застраховките за гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства и за прилагането на задължението за застраховане за такава отговорност;

като има предвид, че член 3 на Директива 72/166/ЕИО изисква всяка държава-членка да предприеме всички подходящи мерки, за да гарантира, че гражданската отговорност при използването на моторни превозни средства, с обичайно местодомуване на нейна територия, е покрита със застраховка; като има предвид, че степента на покритата отговорност и условията и правилата на застрахователното покритие трябва да се определят на базата на тези мерки;

като има предвид, че Директива 84/5/ЕИО, изменена и допълнена с Акта за присъединяване на Испания и Португалия, намали значително несъответствията между нивото и съдържанието на задължителната застраховка гражданска отговорност в държавите-членки; като има предвид, обаче, че все още съществуват значителни несъответствия при такива застрахователни покрития;

като има предвид, че на пострадалите при злополуки с моторни превозни средства трябва да се гарантира съпоставимо третиране, независимо от това къде в Общността е настъпило произшествието;

като има предвид, че съществуват, по-специално, празноти в покритието на задължителните застраховки за пътници в моторните превозни средства в определени държави-членки; като

¹ ОВ № С 16, 20.01.1989 г., стр. 12

² ОВ № С 304, 04.12.1989 г., стр. 41 и ОВ № С 113, 07.05.1990 г.

³ ОВ № С 159, 26.06.1989 г., стр. 7

⁴ ОВ № L 103, 02.05.1972 г., стр. 1

⁵ ОВ № L 8, 11.01.1984 г., стр. 17

има предвид, че за да се защити тази особено уязвима категория на потенциални пострадали, такива празноти трябва да бъдат запълнени;

като има предвид, че всякаква несигурност относно прилагането на първото тире на член 3, параграф 2 на Директива 72/166/ЕИО трябва да бъде премахната; като има предвид, че всички задължителни застрахователни полици за моторни превозни средства трябва да покриват цялата територия на Общността;

като има предвид, че в интерес на застрахованата страна, всяка застрахователна полица трябва, освен това, да гарантира единна премия във всяка държава-членка, покритието, изисквано съгласно нейното законодателство или покритието, изисквано съгласно законодателството на държавата-членка, където обичайно местодомува моторното превозно средство, когато това покритие е по-голямо;

като има предвид, че член 1, параграф 4 на Директива 84/5/ЕИО изисква всяка държава-членка да създаде или оправомощи орган, който да обезщетява пострадали при злополуки, причинени от незастраховани или неидентифицирани моторни превозни средства; като има предвид, обаче, че упомената разпоредба не накърнява правото на държавите-членки да разглеждат обезщетенията, предоставени от този орган като субсидиарни или несубсидиарни;

като има предвид, обаче, че в случая на произшествие, причинено от незастраховано превозно средство, в определени държави-членки се изисква пострадалият да докаже, че отговорната страна не е в състояние или отказва да изплати обезщетението, преди да може да предяви претенциите си пред органа; като има предвид, следователно, че на този орган не трябва да се позволява да изисква от пострадалия, ако той следва да бъде обезщетен, да установява, че отговорната страна не е в състояние или отказва да плати;

като има предвид, че в случая на спор между упоменатия по-горе орган и застраховател за гражданска отговорност относно това кой трябва да обезщети пострадалия при произшествие, държавите-членки, за да избегнат всякакво забавяне на изплащането на обезщетение на пострадалия, трябва да гарантират, че една от тези страни е посочена за отговорна първоначално да изплати обезщетението в очакване на разрешаването на спора;

като има предвид, че пострадали при произшествие с моторни превозни средства понякога имат трудности при откриването на името на застрахователното предприятие, покриващо отговорността, произтичаща от използването на моторно превозно средство, участвало в произшествие; като има предвид, че в интерес на такива пострадали, държавите-членки трябва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че такава информация е предоставена своевременно;

като има предвид, че предходните две Директиви за гражданска отговорност по отношение на моторни превозни средства трябва, с оглед на всички тези съображения, да бъдат допълнени по единен начин;

като има предвид, че такова едно допълнение, което води до по-голяма закрила на застрахованите страни и на пострадали при злополуки, което ще улесни още повече пресичането на вътрешните граници на Общността и оттам и установяването и функционирането на вътрешния пазар; като има предвид, следователно, че трябва да се възприеме като основа едно високо ниво на закрила на потребителя;

като има предвид, че съгласно условията на член 8в от Договора, трябва да се вземе предвид степенята на усилието, което трябва да бъде положено от определени стопанства, които показват различия в развитието; като има предвид, следователно, че на определени държави-членки трябва да бъдат предоставени преходни условия, така че определени разпоредби от настоящата директива да могат постепенно да се въведат,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Без това да накърнява втората алинея на член 2, параграф 1 на Директива 84/5/ЕИО, застраховките, посочени в член 3, параграф 1 на Директива 72/166/ЕИО покриват отговорността за телесни повреди на всички пътници, освен на водача на МПС, произтичащи от използването на моторното превозно средство.

За целите на настоящата директива, значението на термина “моторно превозно средство” е според определението в член 1 на Директива 72/166/ЕИО.

Член 2

Държавите-членки предприемат необходимите стъпки за да гарантират, че всички задължителни застрахователни полици за гражданска отговорност, произтичащи от използването на моторни превозни средства:

- покриват на основата на единна премия цялата територия на Общността, и
- гарантират на основата на същата единна премия във всяка държава-членка покритието, изисквано съгласно нейното законодателство или покритието, изисквано съгласно законодателството на държавата-членка, където обичайно местодомува моторното превозно средство, когато това покритие е по-голямо.

Член 3

Следното изречение се добавя към първата алинея на член 1, параграф 4 на Директива на Съвета 84/5/ЕИО:

“Държавите-членки, обаче, могат да не позволят на органа да извърши изплащането на обезщетение, при условие че пострадалият установи по някакъв начин, че отговорното лице не е в състояние или отказва да плати.”

Член 4

В случая на спор между органа, посочен в член 1, параграф 4 на Директива 84/5/ЕИО и застрахователят на гражданска отговорност, който трябва да обезщети пострадалия, държавите-членки приемат подходящите мерки, така че една от тези страни да бъде посочена като отговорна за първоначалното незабавно изплащане на обезщетението на пострадалия.

Ако в крайна сметка се реши, че другата страна е трябвало да изплати цялото или част от обезщетението, то тази друга страна възстановява разходите съответно на страната, която е платила.

Член 5

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да гарантират, че страните, замесени в пътно транспортно произшествие (ПТП), са в състояние своевременно да установят самоличността на застрахователното предприятие, покриващо отговорността, произтичаща от използването на моторното превозно средство, участвало в произшествието.

2. Не по-късно от 31 декември 1995 г., Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на параграф 1 от настоящия член.

Когато е необходимо, Комисията представя подходящи предложения на Съвета.

Член 6

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива не по-късно от 31 декември 1992 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. По пътя на дерогацията от параграф 1:

- Република Гърция, Кралство Испания и Република Португалия разполагат със срок до 31 декември 1995 г., за да приведат законодателството си в съответствие с член 1 и 2,

- Ирландия разполага със срок до 31 декември 1998 г., за да приведе законодателството си в съответствие с член 1 по отношение на пътниците на задните седалки на мотоциклети и до 31 декември 1995 г., за да приведе законодателството си в съответствие с член 1 по отношение на другите моторни превозни средства и за да приведат законодателството си в съответствие с член 2.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 14 май 1990 година

За Съвета:

Председател

D. J. O'MALLEY

